

Lestadiolaisseurat Amerikassa

Teksti ja kuvat Eero Sorila

Lähdetkö isoihin seuroihin ja avuksi autokuljetuksessa? Hyväksyn tuttavieni toivomuksen. Kanadan Vancouverista seurapaikalle Washingtonin osavaltion Pasco-nimiseen kylään on matkaa 565 kilometriä. Lähdimme matkaan aurinkoisena torstaina aamuna 12. heinäkuuta 2018. Pohjanmaalta kotoisin olevat matkatoverini hoitivat tunnollisesti ajo-osuutensa ja illan tullen olimme perillä lestadiolaisten isoissa seuroissa.

Suuren Track Center -urheiluhallin tiloissa kuuluu toistamiseen "Jumalan terve", sillä paikalla on paljon tuttuja. Jopa monet kolmannen ja neljännen polven suomalaiset puhuvat suomea ja tervehtivät seurapaikalle saapuvia kotoisalla suomen kielellä.

Neljä päivää kestäväillä seuroilla pidetään neljä saarnaa päivittäin, kaksi aamupäivällä ja kaksi iltapäivällä. Myös englanninkielestä on järjestetty tulkkaus suomeksi ja ruotsiksi. Samoin muutamat espanjaa puhuvat seuravieraat saavat oman tulkkinsa. Neljää eri saarnaajaa kuunnellessa vierähtää kuusi tuntia jokaisena päivänä ja ennen saarvoja lauletaan virsiä ja Siionin lauluja.

Yhteensä paikalla on 1355 rekisteröityä seuravierasta. Vanhin osallistuja on 91-vuotias Marvin Karlson. Kaikkiaan paikalla on noin 1500 henkeä. Ensimmäiset seurat järjestettiin Amerikoissa 110 vuotta sitten.

Näilläkin seuroilla enemmistö osallistujista kuuluu Amerikan apostoliseen luterilaiseen kirkkoon (Apostolic Lutheran Church in America, ALCA), joka rekisteröitiin vuonna 1928. Kirkko on yhteyksissä rauhansanalaisuutena tunnettuun lestadiolaisuuden suuntaukseen.

Lapset ja nuoret mukana

Monissa muissa herätysliikkeissä lasten ja nuorten osallistuminen on vähäistä, mutta näissä seuroissa näkyy yllättävän paljon lapsia ja nuorta väkeä. Lapset ja nuoret istuvat tuntikaupalla hievahtamatta saarnaa kuuntelemassa. On helppo nähdä, että lestadiolaisilla on tulevaisuus Amerikassa.

Vanhempien kunnioitus näkyy seurapaikalla siitä, miten lapset käyttäytyvät vanhempien kohtaan. Ihmettellessäni syitä miksi lapset ja nuoret ovat pysyneet mukana, saan eräältä lestadiolaiselta asiaan selvyttä.

Hänen mielestään "on ensiarvoisen tärkeää, että lapset opetetaan olemaan vanhempien kanssa seuroissa sylivauvasta lähtien. Vaikka pyhäkoulu ja kerhot ovat hyviä asioita lapsille, niitä ei koskaan tulisi järjestää päällekkäin seurojen kanssa. Silloin lapset eristettäisiin vanhemmistaan eivätkä he kasvaisi seurojen myötä, joissa kaikki ovat yhdessä. Jos lapset eivät pysy seuroissa valveilla, he voivat nukkua äidin tai isän sylissä tai vaikka penkin alla".

Katselen suuressa seurasalissa ympärilläni ja huomaan lapsen, joka nukkuu autuaasti saarnan aikana isän sylissä ketään häiritsemättä. Kymmenet vauvat nukkuvat lastenvaunuissa ja isommat lapset missä milloinkin täydessä sopusoinnussa. Käytäntö tuntuu pitävän lapset ja nuoret mukana.

Järjestys esimerkillistä

Ulkopuolisena olen pidättäytyväinen ja teen kuin huomaamatta lisähavaintoja. Saan koh-

Keskusjohtokunnan jäsenet vasemmalta oikealle: Ernest Bylkäs, Reino Maunu, Gene Mixon, Wilfred Sikkilä, Gary Bertman, David Myllymäki, Raymond Hilman, Ron Holmgren ja Colin Kinnunen.

teliaita tervetuloitotuksia, eikä kukaan kysy kuulunko lestadiolaisiin. Seurojen käytännöllinen järjestys on esimerkillistä kaikille suur tapahtumien järjestäjille.

Toinen puoli suuresta urheiluhallista on eristetty verholla ja toimii ruokasalina. Haluaisijalta kahden metrin pyöreitä pöytiä kaulistaa valkoiset liinat ja jokaisen pöydän ääreen mahtuu yhdeksän ruokavierasta.

Monipuolisesta, pitopalvelun hoitamasta noutopöydästä löytyy ruokaa jokaiseen makuun ja pääruoka vaihtuu päivittäin. Yhtenä päivänä on amerikkalaistyylistä ruokaa, kuten naudanlihapihviä höysteineen, toisena päivänä italialaista ruokaa, kolmantena meksikolaista jne.

Sisäänpääsymaksua ei seuroissa ole, eikä kolehtisaarnoja pidetä. Seurojen alussa kuuluttaja ilmoittaa kuin ohimennen: "urheiluhallin vuokra ja muut kulut ovat yhteensä 115 000 dollaria".

Seurat jatkuvat, mutta jään ihmettelemään, että miten moinen summa maksetaan? Mitä useamman ihmisen kanssa keskustelen, niin päädyn rivien välistä lukemaan, että suomalainen suku, varsinkin lestadiolaiset, ovat Amerikassa hyvin menestyvä ja varakasta väkeä.

Koska en ollut varannut itselleni hotellimajoitusta, eräs eläkkeellä oleva mies, joka oli vuokrannut korkeatasoisen huoneiston lähellä olevasta hotellista seurojen ajaksi, tarjosi minulle majoitusta sieltä. Halusin maksaa hänelle oman osuuteni, mutta hän kieltäytyi ottamasta maksua vastaan. Pääsimme sovintoon kovan kädenväännön jälkeen sillä tuloksella, että annan seurojen kuluihin sen arvioidun summan, jonka majoitukseni maksaisi.

Monet ihmisistä, joiden kanssa keskustelen, tienaa elatuksensa rakennusalla ja monet heistä myös itse omistavat urakointiyhtiönsä. Nämä ahkerat toiminnan ihmiset silti mielellään vaikenevat aineellisista saavutuksistaan. Kuin rautakangella vääntäen onnistunut kuitenkin raottamaan tätäkin aluetta.

Eräs rakennustekniikan alalla toimiva mies työllistää firmansa kautta kolmisen sataa henkilöä. Toinen rakennusyrityksen omistanut eläkeläinen kertoo varovasti lähes kuiskaten, että hänellä on vain kahdeksantoista vuokratuloa jäljellä. Kolmas on vesijohtoliikkeen omistaja, jolla urakat kattavat tuhansien kilometrien alueet. Tuntee kuin seuraavien menestystarinat jatkuisivat loputtomasti todistaen maksupohjan katetta.

Teologiaa ja turvallisuutta

Minun on hillittävä uteliaisuuttani ja siirryttävä ruokasalista seurasalin puolelle kuulemaan mitä seuraavat saarnaajat puhuvat. Aina ennen saarnan alkamista seurasalissa heijastetaan valkokankaalle Raamattuun liittyviä kysymyksiä. Neljästä vaihtoehdosta saa jokainen mielessään valita yhden vastauksen. Muutaman minuutin päästä oikea vastaus nähdään valkokankaalla.

Saarnoissa julistetaan koruttomasti Raamatun sanomaa eri alueilta. Jumalan armo ja synnin päästö kuuluvat tärkeinä julistukseen. Eräässä Suomesta seuroihin tullessa 42 hengen ryhmässä on luterilaisen kirkon pappi Ville Niva. Ruokapöydässä istumme hänen kanssaan vierekkäin, jolloin saan tilai-

suuden keskustella tämän lämminhenkisen teologin kanssa.

Ennen pitkää teen hänelle henkilökohtaisen kysymyksen. Kysyn häneltä tulevatko lestadiolaiset jatkossa eroamaan luterilaisesta kirkosta, kuten osa on jo tehnyt? Hän vastaa: "En usko, että niin tulee tapahtumaan. Kirkkoon kuuluminen antaa ihmiselle turvallisen tunteen".

Se maksu?

Palatkaamme lopuksi taloudelliseen kysymykseen, joka jäi mieltäni askarruttamaan. Miten näiden seurojen 115 000 dollarin kulut maksetaan? Seurojen viimeisenä päivänä kuuluttaja ilmoittaa jälleen kuin ohimennen. "Kolehtia on tullut 139 tuhatta dollaria". Lestadiolaisilla on pysyvä tulevaisuus Amerikassa. Tähän ainakin viittaa kokemani isoilla seuroilla.

Henkilöstöuutisia

Katri Kanervo, informaatikko, FM

Katri Kanervo on aloittanut informaatikkona Siirtolaisuusinstituutin kirjastossa 1.4.2019. Hänen vastuualueeseensa kuuluu kirjaston lisäksi instituutin viestintä. Katri Kanervo on valmistunut Turun yliopistosta pääaineenaan Suomen historia. Informaatiotutkimuksen opinnot hän on suorittanut Tampereen yliopistossa. Katri Kanervolla on takanaan viidentoista vuoden ura sekä tiedellisissä että yleisissä kirjastoissa. Sitä ennen hän on työskennellyt Turun yliopistossa mm. kansainvälisissä aikuiskoulutukseen liittyvissä hankkeissa.

